

[Axel Sørensen.]

alene om udskrivningslovene, men også om de forslag, der ligger i skattereformudvalget, at forslag af denne karakter fremmes.

Der er også et andet problem, som man særlig siden nytår har beskæftiget sig med i skattereformudvalgets møder, og det er erhvervsbeskatningen. Der er her i dag talt om erhvervsbeskatningen og dens uheldige egenskaber, om de nødvendige forudsætninger for en opgivelse af erhvervsbeskatningen fra centralkommunernes side. Det er jo sådan, at den skatteyder, som flytter ud i en oplandskommune, også vil betyde noget derude, hvor hans tilstedeværelse pludselig bliver en realitet. Jeg vil på baggrund heraf tro, at der vil være både evne til og mulighed for at finde frem til en løsning af problemet omkring erhvervsbeskatningen. Den har forårsaget en meget stor, tung og dyr administration, og mange gange har det kun drejet sig om små beløb, så der må finde en decentralisation sted af denne beskatningsform.

En af de ting, som har været draget frem her i dag, er kooperationens beskatning. Det argument, der har været fremført med hensyn til forholdet mellem beskatningen af kooperationen og beskatningen af det private erhverv, har efter min mening ikke nogen vægt. På baggrund af de tal, der er tale om i dag, synes det i al fald ikke, som om der her vil være tale om noget stort skatteobjekt.

Jeg forstår næppe det ærede medlem hr. Poul Møller, der fortæller, at i visse skatte-kredse har uddelerens og brugsforeningens indkomst været højere end købmandens, men deres skat lavere. De samme mennesker er dog underkastet de samme regler. Men vi må måske i skattereformudvalget — for der bliver ikke tid til det under behandlingen af udskrivningslovene — gå disse problemer meget omhyggeligt igennem, og så må vi til den tid se, om det vil være rimeligt at ændre de bestående regler. Når man taler om, at brugsforeningernes formue ikke er steget, skyldes dette måske til en vis grad, at kooperationen har været nødsaget til at investere midler i forandringer af deres forretninger.

På grundlag af de bemærkninger, jeg her har fremsat, vil jeg gerne tilsi mit partis

velvillige støtte ved behandlingen af de fremsatte lovforslag.

Alfred Jensen: Jeg har tidligere efterlyst den så længe bebudede reform af skattelovgivningen, det får jeg jo ikke nogen anledning til i dag, eftersom der nu er taget fat på den; og der er endda dem, der påstår, at man har taget fat i den rigtige ende.

Hvis man ser på de forslag, vi har til behandling, og har hørt på de taler, der er holdt — det er jo ikke mange medlemmer, der er tilbage i salen — har man fået et ganske godt indtryk af, hvor lidt der egentlig er opnået ved den foreslåede lille skattereform, for det, der i virkeligheden har været talt om, er alle de problemer, der ikke er løst; og det var jo netop med henblik på alle disse problemer, ønsket om en skattereform blev fremført med så stor styrke, at det medførte, at vi herinde den ene gang efter den anden har behandlet dette spørgsmål.

Selvom jeg har sagt, at den foreliggende reform kun har begrænset rækkevidde, betyder det ikke, at den kommunistiske gruppe har noget imod, at man foretager en forenkling som den foreslåede. Man kan naturligvis gøre sig sine tanker om det rimelige i, at man afskaffer en skattelov som loven om værneskat, der dog overfor skatteyderne angav, hvad en del af deres penge blev anvendt til. Man kan selvfølgelig også anlægge betragtninger over den måde, hvorpå det hele bygges op, om det, vi indtil nu har haft, ikke er bedre end det, vi får. Vi i den kommunistiske gruppe hæfter os ikke så stærkt ved, om man bevarer de forsørgerfradrag, der hidtil er arbejdet med, eller om man går over til det, der nu foreslås: en skala, hvori der er taget hensyn til de omkostninger, som den dårligststillede del af folket har for at eksistere. Vi betragter ikke dette som det afgørende; det afgørende er noget helt andet.

Jeg har set, at finansministeren i sin fremsættelse taler om, at denne ændring vil bevirke, at skattelovgivningen bliver mere overskuelig. Jeg ved ikke, om den bliver så særlig meget mere overskuelig, men selvom det skulle være tilfældet, tror jeg ikke, det er det afgørende. Det afgørende er, om skatten bliver mere overkommelig — her